

Vișini în floare

Cârdei V. Mariana

Vișinii albiți de floare,
o-nmiresmată boare
ce ușor și lin adie,
să ies din casă mă-mbie.

Plec îndată la plimbare,
alegându-mi o cărare
ce mă duce jos, în vale,
cât mai este un pic răcoare.

Iarba fină, verde crud
- un covor fin de mătase,
are ajurate-n ea: părăluțe,
albăstrele, năsturași sidefii,
mici pâlcuri de păpădii.

Susur de izvor s-aude,
de sub pietre clipocind,
apa sprinten șerpuiește,
având sclipiri de argint.

Cățărați pe un stei din sare,
speriați, doi iezișori
behăie timid spre capră,
implorând-o: „ajutor!”

Cu ochi blânzi, spre mine,
capra privește implorator,
să-i dau jos neastâmpărații,
să se joace pe covor.

Ținând iezi strâns în brațe
cobor steiul dăltuit,
câinele în juru-mi sare,
pune botul jos pe labe,
dă din coadă mulțumit.

Revin, spre prânz acasă,
mulțumită și voioasă.

Între timp, vișinii-n floare,
polenizați de albine,
au cernut albe petale,

pe iarba strălucitoare.

Vișinele de smarald
sub a soarelui văpaie
deveni-vor rubinii,
cu arome minunate,
să mâncați pe săturate!